

MORE THAN PRETTY FACE

เพราะเธอคือแรงบันดาลใจ

อะไรคือสิ่งที่ทำให้ผู้หญิงคนหนึ่งภาคภูมิใจและยิ้มอย่างมีความสุขได้ ความสำเร็จ การให้ การส่งต่อ
แรงบันดาลใจ หรือการสร้างรากฐานที่ดีให้สังคม ในเดือนมีนาคมนี้แมรี แคลร์ขอเชิญคุณมาร่วม
เป็นส่วนหนึ่งของแคมเปญ More Than A Pretty Face และติดตามเรื่องราวของหญิงสาว
7 คนที่เราชื่นชมในสิ่งที่พวกเธอรวมทั้งพวกเราภูมิใจ เรื่อง: ชนนันท์ สุนทรนนท์, วีรภา คำสนธิ,

แต่งหน้า: สุริยันต์ โพธิ์ทอง, ทำผม: ศุภวัชร แสงงาม, สไตลิสต์: วชิรปภาณี มากดี, ภาพ: Bigs Vatcharasith

JOURNALIST

ดาริน คล่องอักษระ, 42 ปี

บรรณาธิการข่าวอากาศและภัยพิบัติ ผู้ดำเนิน

รายการ "รู้สู้ภัยพิบัติ" สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส

"ความเสียหายในภัยพิบัติ พ.ศ. 2554 เป็นความเสียหายอันดับ 4 ของโลก และตอนนี้ยังไม่มีใครทำลายสถิตินี้จากเรื่องน้ำท่วม แม้แต่ในทวีปเอเชียเราก็ยังเสียหายอันดับหนึ่ง" รายงานโดยดาริน คล่องอักษระหลายประเด็นข่าวที่เกิดขึ้นหลังเกิดน้ำท่วมใหญ่ พ.ศ. 2554 ซึ่งเราเกือบลืมความเสียหายครั้งนั้นไปแล้ว แต่ผู้สื่อข่าวภาคสนามที่เราจำได้ดีคนนี้ยังคงทำข่าวเจาะและสร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง เราได้เห็นวิดีโอคลิปที่เธอตั้งคำถามเรื่องการบริหารจัดการน้ำกรณีน้ำท่วมภาคตะวันออกเมื่อ พ.ศ. 2556 และในบทบาทผู้ดำเนินรายการ *รู้สู้ภัยพิบัติ* ร่วมกับ รศ. ดร.เสรี ศุภราทิตย์ ผู้อำนวยการศูนย์การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติ มหาวิทยาลัยรังสิต นับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์

บรรณาธิการข่าวอากาศและภัยพิบัติคืองานข่าวที่ภาคภูมิใจ

อักษรศาสตร์บัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คนนี้เริ่มงานข่าวต่างประเทศกับบริษัทกรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุจำกัด (ช่อง 7) ร่วมงานกับสถานีไทยพีบีเอสทำงานข่าวหลายประเด็นทั้งแรงงานข้ามชาติ สิทธิสตรี และเด็ก รวมถึงปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก่อนได้รับมอบหมายเป็นบรรณาธิการข่าวอากาศและภัยพิบัติ ดูแลการผลิตข่าวรวมทั้งฝึกทีมข่าวให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพราะคาดการณ์ว่าในไม่ช้าก็必有หน้าจอร์ของเรื่องน้ำท่วมใหญ่จากกลับมาใหม่ ถ้าประชาชนมีความพร้อมมากพอความเสียหายจะลดลงหรืออาจไม่เสียหายเลย เวลานี้ทีมข่าวของเธอยังเป็นทีมข่าวที่มีข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติมากที่สุดในประเทศ รวมทั้งยังได้รับการยกย่องในระดับเอเชียอีกด้วย เธอเองยังได้รับเชิญจากองค์กรยุทธศาสตร์นานาชาติเพื่อการลดภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ เป็นวิทยากรฝึกอบรมสื่อมวลชนเอเชียด้านภัยพิบัติ (ร่วมกับวิทยากรจาก NHK ประเทศญี่ปุ่น) ในการประชุมที่ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นสิ่งแสดงถึงความสำเร็จในสายงาน

สิ่งที่คุณเชื่อและสังคมที่คุณคาดหวัง

"เรายังเน้นหนักในการสร้างเครือข่าย และทุกวันนี้ยังคงทำงานหนักด้วยความคิดว่าเรียนมาโดยภาษีของประชาชน เราเลยตั้งมั่นว่าจะทำงานเพื่อสังคมและประเทศ โดยเลือกอาชีพผู้สื่อข่าว และทำมาตลอดกว่า 20 ปี" ในสายงานข่าวดารินอยากขอบคุณทุกรางวัล ทว่ารางวัลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการช่วยเหลือประชาชนในช่วงน้ำท่วม และสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยพิบัติร่วมกัน รวมถึงสร้างความ เป็นธรรมให้ประชาชน

MORE
THAN
A
PRETTY
FACE



ACTRESS/ENTERTAINER

สมีตา มหาพฤกษ์พงศ์, 25 ปี

นักแสดงและพิธีกร

วันนี้ยิปโซ-รมิตามาในลุคผมสั้น ยิ้มตาหยีสวัสดิ์ที่ทีมงาน เรารู้จักเธอในแง่มุมนักแสดงสาวสวยสุดแนวนับตั้งแต่เธอโด่งดังจากผลงานแสดงภาพยนตร์คอมเมดี้หลายเรื่องของค่ายภาพยนตร์ M39 ไม่ว่าจะเป็น 32 ธันวาคม, ภาพยนตร์วัยรุ่นสุดแนวสุดเขต...สเลดเปิด, เราสองสามคน จนถึงเรื่องล่าสุด พัดจิ้งโตะ และจะมีผลงานภาพยนตร์ โจหัวแดงไม่ อีกไม่นานเกินรอ เธอยังทำหน้าที่พิธีกรหลายรายการ เริ่มตั้งแต่ สตรีทวอร์ลด์ริชชีส์เด็ก รุ่นหนึ่ง และเวลานี้ในรายการ ซีรีส์เดอะคิต, สารแชน และ อาวุธน้อยร้อยล้าน รวมถึงเคยเป็นดีเจคลื่นวิทยุแพตเรดิโอ แต่เชื่อว่าคุณอาจยังไม่รู้จักเธอดีพอในฐานะ “ผู้ให้” กับโครงการ The Greater Cut Project (อินสตาแกรม: @thegreatercutproject) โปรเจกต์การให้ที่ยิ่งใหญ่ครั้งแรกในชีวิตของเธอ

แรงบันดาลใจในการตัด-ต่อความสุข The Greater Cut Project

“เราไม่ชอบเกิดมาเฉยๆ อย่างไรก็ตามันต่อโลก เลยเริ่มจากคิดว่าตัวเองมีทรัพยากรอะไรเหลือใช้แล้วแบ่งปันได้บ้าง จึงพบว่าสิ่งหนึ่งที่เราสามารถให้ได้โดยไม่ต้องใช้ต้นทุนอะไรเลย นอกจากการบริจาคเลือด บริจาคอวัยวะซึ่งเราเคยทำมาแล้ว ก็คือการบริจาคเส้นผม เพราะที่ผ่านมามีคนชมเยาะว่าเราผมหนา ทำให้คิดว่าคงมีประโยชน์ถ้าตัดแจกให้คนที่ต้องการ เลยเล่าเรื่องนี้ให้พี่หรั่ง เดอะเลาจน์ (พรเทพ หวังปาดะช่างผมชื่อดัง) และพี่โอบอล (ปานิสรา พิมพ์ปฏ) ที่ถนัดเรื่องโปรดัคชั่นฟัง จนกลายเป็น ‘The Greater Cut Project โครงการตัด-ต่อความสุข’ ธรนรงค์และช่วยระดมทุนผลิตวิกผมเพื่อผู้ป่วยโรคผมร่วงที่ต้องผ่านการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด ไม่ใช่แค่ตัดผมบริจาคซึ่งมีคนบริจาคเยอะอยู่แล้ว แต่เน้นการนำเงินบริจาคไปต่อยอด เราทำงานเหมือนเป็นตัวเชื่อมไม่ให้ผมที่ตัดมากลายเป็นขยะ โดยนำเงินบริจาคที่ได้ไปใช้ทำวิกผมซึ่งขั้นตอนการทำราคาแพง”

รู้สึกอย่างไรเมื่อได้ “ตัด” และสิ่งที่ยากทำ “ต่อ” หลังงานนี้

“ภูมิใจที่ได้เห็นรอยยิ้มจากผู้ป่วยมะเร็งที่เราช่วย และต้องขอบคุณทุกๆ คน เพราะตั้งแต่เริ่มต้นเรามีแค่ใจเดียวจริงๆ นอกจากผมแล้วก็ยังมีนิสัยแย่ๆ ที่อยากตัดทิ้งด้วย ตอนนี้อยู่มีสิ่งที่ยากทำเยอะมาก แต่ลุกขึ้นมาทำน้อยเกินไป” สิ่งที่ยากจะทำต่อคือพัฒนาการแสดง ต่อยอดโครงการ The Greater Cut Project รวมถึงโครงการขายเสื้อยืดหารายได้ให้คนตาบอดที่ทำงานกับสอง (จักรพงษ์ สิริริน มือเบสวงพาราไดออกซ์) ที่ตั้งใจจะช่วยไปเรื่อยๆ ขยายกันต่อเนื่องในอินสตาแกรม และอีกหลายโครงการดี ๆ (แบบไม่เร่งรีบ) ในสโตร์ยิปโซ-รมิตา >>



MORE
THAN
PRETTY
FACE



FASHION DESIGNER

มิลิ มิวราธา, 31 ปี

ดีไซน์เนอร์และเจ้าของแบรนด์เสื้อผ้ามิลิน

หลังจากที่คอลเล็กชั่นแรกเปิดตัว เราก็ได้เห็นเหล่าคนดังสวมใส่เสื้อผ้าแบรนด์มิลินเดินขบวนตามงานสังคมาวมถึงในหน้านิตยสาร เลยไปถึงคนทำงานและคนรุ่นใหม่ที่ชอบสไตล์เรียบหรูแต่เซ็กซี่ในที ตามคอนเซ็ปต์ Elegant, Sensual but Rebellious ปีนี้เป็นปีที่ 5 ที่ "มิลิน" สร้างสรรค์เสื้อผ้าที่สร้างบุคลิกโดดเด่นให้วงการในแนวคิด Thinking Forward คิดนอกกรอบแบบผู้หญิงมิลิน ด้วยผลงานของมิมี-มิลิน

ดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่ที่เป็นที่รู้จักทั้งในฐานะทายาทคนดังวงการธุรกิจ และในฐานะดีไซน์เนอร์เจ้าของแบรนด์ที่ฝึกฝนตัวเองอย่างเข้มข้นในแบบเพอร์เฟกชันนิสต์

มองความสำเร็จของมิลินในช่วงที่ผ่านมา

ไม่ใช่แค่ฝัน เพราะมีมีวางแผนอยากทำแบรนด์เสื้อผ้าของตัวเองมาตั้งแต่ตอนศึกษาปริญญาตรีด้านแฟชั่น ดีไซน์สาขาออกแบบลายผ้าที่เซ็นทรัลเซ็นทรัลมาร์ตินส์ประเทศอังกฤษ ก่อนกลับมาฝึกงานทั้งสไตลิสต์และคอลัมนิสต์กับนิตยสาร เรียนรู้เรื่องธุรกิจแฟชั่นเพิ่มเติม

MORE
THAN
A
PRETTY
FACE

ที่แฟชั่นอินสตาทิวต์ออฟเทคโนโลยีที่สหรัฐอเมริกา ก่อนเริ่มลงมือก่อสร้างแบรนด์ให้เป็นจริง

“มิลินเป็นแบรนด์และทีมงานที่เราภูมิใจ แต่ต้องทำให้ดีขึ้น พอเราอายุสามสิบแล้วก็เริ่มมองในมุมใหม่ คือต้องทำแบรนด์ให้แข็งแรงให้ได้ ยกกระดับคุณภาพให้วงการแฟชั่น ไม่ใช่แค่เรื่องการออกแบบเสื้อผ้าในเวลาเดียวกันเราก็อยากทำสิ่งที่รักให้เป็นความสำเร็จของครอบครัวซึ่งเป็นกำลังและกำลังใจสำคัญให้เรา มาตั้งแต่จุดเริ่มต้นคะ อยากให้สิ่งที่เราทำกลับไปดูแลทุกคนที่เรารักได้”

วงการแฟชั่นไทยที่คุณอยากเห็น แບรנד มิลินที่คุณอยากสื่อสาร

“มืออยากเห็นโอกาส อยากให้ภาครัฐเข้ามาให้ความช่วยเหลือมากกว่าปัจจุบัน ทั้งด้านการจับของละเมิดลิขสิทธิ์และสร้างเครือข่ายไปแสดงงานในต่างประเทศ” นี่เป็นเหตุผลที่ทำให้เธอเข้าร่วมกลุ่ม BFS (Bangkok Fashion Society) สร้างกิจกรรมระดมความคิดเห็นและทำงานร่วมกันระหว่างคนในวงการแฟชั่น “อยากบอกน้องๆ รุ่นใหม่ด้วยว่า แฟชั่นไม่ใช่แค่เรื่องของความเก๋ แต่ต้องทำงานฝึกฝนตัวเองอย่างหนัก เป็น

เรื่องดีที่เราจะกล้าแสดงความคิดเห็น แต่ต้องมีความอ่อนน้อมมาคู่กันด้วย” ส่วนเวลานี้แม้แบรนด์มิลินจะลงตัวแล้วแต่ยังไม่ถึงที่สุด เวลาทั้งหมดของมิลินจึงอยากจะทำเต็มที่ให้แบรนด์ที่เธอรัก และเมื่อพักจากงานแฟชั่นเธอยังทำงานเพื่อสังคมร่วมกับโครงการต่างๆ รวมทั้งกับนิตยสารแมรี แคลร์ นอกจากนี้เธอยังมีโปรเจกต์ช่วยสังคมล่าสุด My Ex Lover ขายของที่ไม่ใช่ผ่านทางอินสตาแกรม @myexlover เพื่อนำเงินที่ได้ไปบริจาคช่วยเหลือเด็กที่ขาดโอกาสและโรงเรียนในต่างจังหวัด โดยบริจาคเป็นประจำทุกเดือน »



ILLUSTRATOR

ปีลาภา กิจโกศล, 44 ปี

นักวาดภาพประกอบนิทานเรื่อง "เจ้าชายมังกรสายฟ้า" หนึ่งในนิทานชุด "ตามรอยพระราชินี" ที่ได้แรงบันดาลใจในการเขียนจากราชดำรัสและพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, www.nilobon.com

บล-นิโลบลเริ่มเข้าสู่วงการภาพประกอบและวงการหนังสือสำหรับเด็กเมื่อ 5 ปีก่อน หลังเรียนจบคอร์ส Creative Illustration จากสถาบัน EINA ที่ประเทศสเปน ผลงานของเธอได้รับเลือกไปแสดงในเทศกาล Bologna Children's Book Fair 2011 และได้รับเลือกให้เป็นผู้วาดภาพประกอบหนังสือ *Rayas Azules* ซึ่งชนะเลิศ

รางวัลนิทานสำหรับเด็ก San Joan de Awar 2012 ประเทศสเปน

สิ่งที่คุณภูมิใจที่สุดในงานที่ตัวเองทำ

"แม้ไม่ได้อยู่เมืองไทยมาตลอด 20 ปี แต่งานของเราได้ส่งเข้าประกวดและได้รางวัล ทำให้ภูมิใจที่เป็นคนไทยคนหนึ่งที่ได้รับการยอมรับ พอกลับมาเมืองไทยมีโอกาสดำเนินการภาพประกอบหนังสือ *มองบ้านเพดานดาว* ของมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ในฐานะคนวาดภาพเราต้องอ่านพระราชประวัติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี รู้สึกยินดีที่ได้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดพระราชกรณียกิจของพระองค์ และการได้ร่วมวาดภาพประกอบนิทานชุด

ตามรอยพระราชินี ก็ทำให้ได้ทบทวนว่าความรู้สึกที่เคยไปสร้างชื่อเมืองนอกนั้นเทียบกันไม่ได้เลย หนังสือสองเล่มนี้สร้างความภูมิใจให้เราอีกแบบ เป็นความภูมิใจที่เราเป็นคนไทย นี่คือการภาคภูมิใจที่สุดในชีวิต"

อยากให้เด็กๆ ได้อะไรจากภาพวาดของคุณ

"ดิฉันหวังว่าลายเส้นของดิฉันจะทำให้เด็กๆ จดจำเรื่องราวได้มากขึ้น อย่างเรื่องเศรษฐีใจพองเพียงในนิทาน *เจ้าชายมังกรสายฟ้า* ทำให้เขาได้คิดถึงในอนาคตว่าเรื่องนี้มีคุณธรรมแบบนี้ซึ่งเขาเคยอ่านตอนเด็กๆ นะ อยากหาเทคนิครูปแบบใหม่ให้เด็กเห็น ปลุกจินตนาการให้เขาเกิดความสงสัยใคร่รู้และอยากลองทำ" >>



MORE
THAN
PRETTY
FACE

RESTAURATEUR

กัญญาชญา พงศ์ธร, 31 ปี

General Manager ร้านอาหาร 99 Rest Backyard Café

ริน-กัญญาชญาเป็นเจ้าของร้านอาหารผู้มีความตั้งใจมากกว่าแค่เสิร์ฟอาหารอร่อยและดีต่อสุขภาพ เธออยากใช้ธุรกิจร้านอาหารของเธอเป็นกลไกในการทำความดีเพื่อสังคม ปีที่แล้วเธอร่วมมือกับมูลนิธิ The Rainbow Room ผุดโปรเจกต์ Rainbow in the Backyard คิดสูตรเมนูโภชนาการบำบัดสำหรับเด็กพิเศษ ปีนี้เธอยังคงต้องการให้ร้านอาหารของเธอสร้างสรรค์เมนูที่แตกต่างอย่างต่อเนื่อง ในโครงการ “Food4Good” (www.facebook.com/food4goodth) อาหารที่มีคุณภาพทุกจานที่คุณสั่งจากร้านอาหาร ค่าอาหารส่วนหนึ่งจะนำไปบริจาคเป็นค่าอาหารให้น้องๆ ในมูลนิธิ แต่เพราะคิดว่าเปิดร้านคนเดียว เสิร์ฟเมนูคนเดียวคงไม่สนุก เธอจึงชวนร้านอาหารอื่นๆ มาจับมือร่วมกัน เสิร์ฟเมนูให้คนกินอ้อมท้อง น้องๆ ในมูลนิธิก็ได้อิ่มไปด้วย

ช่วยเล่าถึง Food4Good ให้ฟังสักนิด

“คนอาจมองว่าร้านอาหารต้องเป็นคู่แข่งกัน แต่โปรเจกต์ Food4Good ที่เริ่มตั้งแต่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นการชวนให้ร้านอาหารมาเป็นพาร์ตเนอร์กัน โดยมีเป้าหมายเดียวกันเพื่อช่วยเรื่องภาวะขาดแคลนอาหารของเยาวชนที่ด้อยโอกาส เราจะใช้ธุรกิจเป็นกลไกระหว่างผู้ที่ขาดแคลนและผู้บริโภค ร้านอาหารก็ได้ทำดี คนที่ยากไร้ก็ได้รับ และผู้บริโภคก็มีส่วนร่วม

ในการทำดีด้วย โดยเราขอให้ร้านต่างๆ ช่วยคัดเลือกเมนูอย่างน้อย 1 เมนู ส่วนแบ่งรายได้จากทุกๆ 1 จาน จะมอบให้องค์กรการกุศล 3 แห่ง ได้แก่ สหทัยมูลนิธิ มูลนิธิบ้านนกขมิ้น และมูลนิธิเพื่อเด็กพิการ โดยเงินเหล่านี้จะนำไปสนับสนุนโปรแกรมเกี่ยวกับอาหารทั้งอาหารกลางวันและอาหารเสริม ซึ่งร้านที่ตอบรับเข้าร่วมโครงการกับเรา ได้แก่ เอสแอนด์พี โรงแรมโอกูระ เกรย์ฮาวนด์คาเฟ่ เป็นต้น”

อะไรทำให้คิดว่าการทำการกุศลในรูปแบบ เติมเงินบริจาคเงินเป็นสิ่งไม่ยิ่งยั้งอีกต่อไป

“ดิฉันเชื่อว่าเทรนด์ของสังคมเปลี่ยนไปแล้ว เราจะทำให้แต่ละธุรกิจมาเป็นกลไกเชื่อมโยงมากกว่าเอาตัวเองเป็นประโยชน์ แทนที่จะให้แต่เงินเราควรให้ความรู้คุณพ่อคุณแม่สอนเสริมว่าธุรกิจทุกอย่างที่เราทำควรพยายามสอดแทรกสิ่งดีๆ ให้สังคมเสมอ ดิฉันจึงเชื่อในการทำบุญที่เราลงแรงลงความคิด ซึ่งมันมีคุณค่ามากกว่าการควักกระเป๋าให้เฉยๆ นะ แต่ใจที่ที่สำคัญคือทำอะไรให้ธุรกิจที่เราทำเพื่อสังคมนั้นมีวิธีที่จะเลี้ยงตัวเองได้ เป้าหมายต่อไปคือสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ เพราะมันเข้มแข็งกว่าเราทำคนเดียว หลังจากเริ่มทำโปรเจกต์นี้ไม่เพียงแต่เราที่ภูมิใจ แต่พนักงานในร้านทั้งเซฟ ทั้งคนเสิร์ฟก็รู้สึกภาคภูมิใจและมีความสุข เพราะเขาได้มีส่วนร่วมอยู่ในองค์กรที่หวังดีต่อสังคม”



MORE
THAN
PRETTY
FACE



HUMANITARIAN WORKER

คริสตีนา เคร้าซอ, 40 ปี

ผู้อำนวยการบริหารมูลนิธิสร้างรอยยิ้ม

(Operation Smile Thailand)

ความสำเร็จในการทำงานที่เกิดอย่างรวดเร็วตั้งแต่อายุน้อย เป็นจุดเปลี่ยนหนึ่งที่สำคัญของคริสตีนา ผู้บริหารประสบการณ์ 17 ปีในสายงานด้านโรงแรม เธอได้รับเลื่อนตำแหน่งให้เป็น Director of Revenue Management ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านบริหารจัดการรายได้ และกำหนดทิศทางในการขายให้เกิดรายได้และสร้างกำไรในช่วงที่เธอมีแค่อายุ 26 ปีเท่านั้น พูดได้ว่าก่อนอายุ 30 ปีเธอประสบความสำเร็จอย่างมาก รับผิดชอบงาน 14 โรงแรมในภูมิภาค ทำให้เธอถามตัวเองว่าเธอต้องการอะไรต่อไป และนั่นเป็นช่วงเวลาเดียวกับเหตุการณ์สึนามิซึ่งเธอเป็นหนึ่งในผู้รอดชีวิต เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ได้เห็น “น้ำใจ” อันเป็นเหตุผลที่เธอไม่ทิ้งโอกาสเมื่อได้รับการชักชวนไปร่วมงานกับองค์กรที่คุ้นเคยและเคยร่วมกิจกรรมอย่างมูลนิธิสร้างรอยยิ้ม Operation Smile (www.operationsmile.or.th) องค์กรการกุศลไม่แสวงหาผลกำไรที่มีพันธกิจในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยยากไร้ที่มีภาวะปากแหว่งเพดานโหว่ ซึ่งเวลานี้มีสำนักงานกระจายอยู่ใน 60 ประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย

งานหารายได้ให้องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร

“จำได้ว่าเข้ามาเริ่มงานตั้งแต่ พ.ศ. 2551 หลายคนถามว่าคิดดีแล้วหรือที่จะทิ้งความสำเร็จเดิม แต่ในเวลานั้นเราพร้อมมาก ยิ่งได้มาทำงานก็ได้เห็นหลายเรื่องราวประทับใจที่เป็นความสุข ทั้งการทำงานของแพทย์อาสา ทีมงานและอาสาสมัครทุกคน รวมถึงครอบครัวที่มารับการรักษา เราอยากช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสให้เขามีชีวิตเหมือนคนธรรมดาให้ได้ เพราะเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มนี้ต้องการโอกาสที่จะเป็นเหมือนคนทั่วไป สามารถไปเรียนในโรงเรียนได้ มีเพื่อน และได้รับการยอมรับจากสังคม ไม่ใช่แค่เราช่วยเหลือเขา แต่เท่ากับว่าเรายังช่วยเหลือครอบครัวและชุมชนของเขาไปพร้อมกันด้วย (ยิ้ม)”

เมื่อมองย้อนกลับไป

เธอหยุดคิดพร้อมรอยยิ้มและบอกกับเราว่า “รู้สึกภาคภูมิใจที่มาไกลขนาดนี้ ทั้งความสามารถในการประสบความสำเร็จในอาชีพตอนที่อายุน้อย และการนำความรู้ความสามารถมาช่วยเหลือผู้อื่นในการทำงาน ให้มูลนิธิ อยากขอบคุณไปถึงสิ่งที่ครอบครัวปลูกฝังด้วย เรายังพบว่าสีนามิสอนเราสองอย่างคือ หนึ่ง...ชีวิตสั้นสอง...ความสุขไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณมีอะไรข้างนอกบ้าง แต่อยู่ที่ว่าคุณมีมากแค่ไหนข้างใน” >>



LEARNING ADVISOR

ทิม จงสกีตย์วัฒนา, 30 ปี

ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด
บริษัท นานามีบู้คส์ จำกัด และกรรมการผู้จัดการ
สถาบันนานามีบู้คส์ อินโนเวชั่น

ไม่ว่าจะเป็นโปรเจกต์ “ห้องเรียนทดลองวิทย์” ที่ส่งเสริมให้เด็กสนุกกับการทดลอง หรือโปรเจกต์ “Math Whizz” ที่ทำให้เด็กประถมไม่หวาดกลัววิชาคณิตศาสตร์ อีกต่อไป นี่คือนิสัยและความภูมิใจของเธอนานามีบู้คส์ ที่เชื่อว่าจะทำอย่างไรให้เด็ก ๆ ที่เคยมองวิชาวิทย์-คณิต เป็นยามหันมาเปิดใจเรียนรู้ เร็ว ๆ นี้เธอเป็นตัวแทนของนานามีบู้คส์ซึ่งเป็น 1 ใน 3 บริษัทการศึกษาของเมืองไทยที่ได้รับทุนจากสถานเอกอัครราชทูตอังกฤษ เข้าร่วมงาน BETT Show 2014 เพื่อเสาะหาพันธมิตร ความรู้จากระดับนานาชาตินำมาถ่ายทอดให้เด็ก ๆ และคุณครูในระดับชั้นประถม มีคนแซวคิมเล่น ๆ ว่าสิ่งที่เธอทำอยู่นี้คล้ายกับกระทรวงศึกษาธิการเลย เธอหัวเราะแล้วตอบแบบถ่อมตัวว่า “ไม่ใช่ทั้งหมดค่ะ แต่ยุคของการศึกษาต่อจากนี้ไปคือการทำงานร่วมกันทุกภาคส่วน (Partnership)” กระทรวงต้องสร้างกรอบและเป้าหมาย จากนั้นภาคเอกชนก็มีหน้าที่ที่จะต้องเตรียมพร้อมและเติมเต็ม

สิ่งที่คุณชอบที่สุดในงานที่ตัวเองทำ

“งานที่สามารถตอบโจทย์สังคมได้ และเรากำลังสร้างเจเนอเรชั่นของคนที่มีคุณภาพ เช่น ปัญหारेื่อง

การเมือง หรือแม้แต่เรื่องการศึกษาในขณะนี้ ถ้าหากประชาชนรู้จักตั้งคำถาม และค้นหาคำตอบด้วยเหตุผล มีกระบวนการคิดแบบวิทยาศาสตร์ ไม่ว่าจะมีความฉลาดหรือเกิดอุปสรรคปัญหาในชีวิต เราจะแก้ปัญหาด้วยตัวเองได้ นักเรียนที่ใช้หลักสูตร ‘บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย’ ในชั้นประถมวัยในทุกวันนี้ อีก 12 ปีข้างหน้าเขาจะเป็นคนที่ไปเลือกตั้งได้ เพราะเขาจะมีวิธีการคิดแบบวิทยาศาสตร์ สิ่งที่เรากำลังทำอยู่นั้นมีเป้าหมายและน่าจะได้เห็นผลได้จริง”

ก้าวต่อไปของคุณ

“คำหนึ่งที่ฮิตมากในเทรนด์โลกขณะนี้คือ STEM (Science Technology Engineering and Math) ทุกประเทศพูดว่า STEM เป็น 4 วิชาที่ควรจะต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็ก หากมี STEM ก็จะทำให้คนมีงานทำมากขึ้น มีงานที่มีความหมายต่อชีวิตมากขึ้น เศรษฐกิจโลกจะดีขึ้น สำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วเนื้อหาค่อนข้างนิ่ง จึงเริ่มคิดค้นวิธีการเรียนใหม่ๆ เช่น แต่ก่อนเราเคยพูดกันว่าเรียนวิทยาศาสตร์ แต่เดี๋ยวนี้เราต้องพูดว่าเรียนวิทยาศาสตร์อย่างไรให้สนุก เป้าหมายของเราคือสร้างการเรียนรู้ที่สนุก ตอบโจทย์กระบวนการคิดและเข้าถึงโรงเรียน เพราะต่อจากนี้ภาคเอกชนจะไม่ใช่แค่ผู้ค้าและมุ่งหวังกำไรเป็นหลัก แต่ทุกคนสามารถร่วมมือกันได้ทุกภาคส่วน”

MORE
ATHAN
A
PRETTY
FACE



ใครคือผู้หญิงที่แบบ MORE THAN A PRETTY FACE ในสายตาคุณ



สมิตา มหาพุดกัมพูร์

“ผู้หญิงที่ยิ่งรู้สึกว่าเป็น More than a Pretty Face คือเต๋ย-จรินทร์พร (จรินทร์พร จุนเกียรติ เพื่อนในวงการแสดงอีกคนที่ร่วมสนับสนุนโครงการ The Greater Cut Project) หลังจากได้รู้จักและทำงานด้วยกัน เต๋ยเป็นคนที่มีมากกว่าที่เห็น มีมากกว่าความน่ารัก (มาก) มีมากกว่ายิ้มสวย เธอเป็นคนฉลาดและตั้งใจดีมากสำหรับอาชีพ ไม่ได้ตั้งใจดีแค่เฉพาะในหน้าที่ของตัวเอง แต่ตั้งใจดีต่อคนอื่นด้วย นั่นคือสิ่งที่ทำให้คนรักคนดูมีเสน่ห์มากกว่าสำหรับเราค่ะ”



ดาริน ก่องอักษะ

“เธอคนนั้นคือแอนเจลิน่า โจลี ดาราชื่อดังและทูตสันถวไมตรีของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) ดิฉันประทับใจในใจของดาราผู้มีชื่อเสียงระดับโลกคนหนึ่งที่อุทิศทุ่มเทตนเองทำงานเพื่อมนุษยธรรมอย่างต่อเนื่อง หลังจากที่เราไปถ่ายหนังเรื่อง Lara Croft's Tomb Raider ในประเทศกัมพูชาจนเกิดแรงบันดาลใจในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ซึ่งเริ่มจากการไปเยี่ยมแคมป์ของผู้ลี้ภัยในประเทศต่างๆ ทั่วโลก จนก้าวไปสู่การทำงานการกุศลต่างๆ การทำงานเพื่อผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนของแอนเจลิน่าทำให้ดิฉันเกิดแรงบันดาลใจที่อยากจะทำงานเพื่อเพื่อนมนุษย์ได้อย่างเธอบ้าง”



กัญยษยา วรรณิษฐ์

“ผู้หญิงที่เป็นแรงบันดาลใจสำหรับรินคือคุณย่า (คุณนันทิยา พงศธร) ท่านไม่ได้เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ไม่ได้เป็นผู้หญิงทำงานแต่งานหลักของท่านคือการเลี้ยงลูกถึง 11 คนอย่างใกล้ชิด คุณย่าจะพร่ำสอนให้ลูกทุกคนเป็นคนดี รักครอบครัว และมีความตั้งใจในทุกสิ่งที่ทำ ท่านไม่ได้หวังให้ลูกร่ำรวยหรือเก่งกาจ แต่เพียงอยากให้ทุกคน

เป็นคนดีของสังคม มาถึงปัจจุบันนี้แม้คุณปู่คุณย่าเสียชีวิตไปแล้ว สมาชิกในครอบครัวกว่า 30 คนก็ยังสนิทสนมกัน และต้องพบปะกันอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะประสบปัญหาใดๆ คุณย่ามักใจเย็นและมีทัศนคติที่ดีต่อสถานการณ์และคนรอบตัวเสมอ การดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายและดีงามเช่นนี้จึงเป็นคติเตือนใจให้ลูกหลานอย่างพวกเรา”



ปิลาวา ก้าโรสาก

“สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีค่ะ พระองค์ท่านทรงเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์ของ ‘การอยู่อย่างยั่งยืน’ ด้วยพระจริยวัตรที่เรียบง่ายและพระราชกรณียกิจที่ทรงบำเพ็ญมาตลอด ทำให้คนไทยและชาวเขาที่อยู่โดยดงและถิ่นทุรกันดารมีชีวิตที่ดีขึ้นหลังจากได้อ่านเรื่องราวของพระองค์ท่านจากหนังสือ *มองบ้านเพดานดาว* ทำให้มีแรงบันดาลใจอยากทำงานเพื่อสังคมมากขึ้น มีความสุขกับสิ่งที่มี และคิดว่าถ้ามีคนได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้วมีความคิดที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีแบบเราเพิ่มขึ้นอีกสักคน สังคมไทยน่าจะดีขึ้นอีกนิดหนึ่งค่ะประทับใจความตอนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ที่เขียนว่า...สมเด็จพระย่ารับสั่งว่าไม่ชอบเครื่องเพชรเพราะเสียเวลา ต้องใส่ ถอดเก็บ ถ้าจะหาของหรูๆ ก็แพงเอาเงินไปทำทางอื่นดีกว่า เครื่องประดับที่ฉันชอบมากที่สุดคือสิ่งที่ฉันทำเพื่อได้ช่วยเหลือและมิประโยชน์กับผู้อื่น”



ปิสัน ยุวราชสุภา

“มีนี่ถึงพี่แก้ม-มลลิกา เรื่องกฤตยาเจ้าของแบรนด์เสื้อผ้า Klost ค่ะ พี่แก้มเป็นหนึ่งในดีไซเนอร์ที่ทำให้แบรนด์เสื้อผ้าไทยเป็นที่ยอมรับในกลุ่มคนไทย แต่ละคอลเล็กชั่นจะมีแฟน ๆ ของ Klost เฝ้าติดตามคอยผลงาน พอเรามีโอกาสรู้จักพี่แก้มมากขึ้นในการทำงานกับ Bangkok Fashion Society ทำให้ได้เห็นความเป็นพี่ที่คอยช่วย

แนะนำให้คำปรึกษาบ้าง ๆ มียังประทับใจการใช้ชีวิตของพี่แก้มที่มีความสุข และยังมีความสุขมากขึ้นเมื่อได้เป็นคุณแม่มีลูกที่น่ารักหนึ่งคน แม้ว่างานที่พวกเราทำจะหนักมากแต่ก็ได้เห็นรอยยิ้มของพี่แก้มทุกครั้ง ในขณะที่เรายังไม่ปล่อยในหลายอย่าง พี่แก้มไม่ใช่แค่เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องงานเท่านั้น แต่ยังทำให้เราอยากสร้างสมดุลชีวิตแต่ละวันให้มากขึ้นด้วย”



คริสตินา ครัสซาว

“ออดรีย์ เฮปเบิร์นเป็นนักแสดงที่คริสตินาชอบมาก นอกจากเป็นนักแสดงขวัญใจฮอลลีวูดตลอดกาลแล้ว สิ่งทั้งหลายคนไม่ค่อยรู้คือแอนเจลิน่า โจลีในเวลานั้นก็คือออดรีย์ เฮปเบิร์นในตอนนั้น ออดรีย์เป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงานเพื่อเพื่อนมนุษย์ เธอเริ่มทำงานร่วมกับยูนิเซฟมาตั้งแต่ทศวรรษ 1950 และตั้งแต่ ค.ศ. 1988-1992 เธอยังได้รับตำแหน่งทูตยูนิเซฟทำงานให้แก่ชุมชนในเอเชีย อเมริกาใต้ และแอฟริกาด้วย เป็นตำแหน่งที่เธอเคยพูดว่า ‘นี่คือตำแหน่งที่ฉันรอคอยที่จะเคลสตั้งมานานที่สุดในชีวิต’ และเธอยังทำงานอย่างต่อเนื่องก่อนเสียชีวิตที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์”



กิม จวภักดิ์อ้วน

“ดิฉันเลือกเจ.เค. ไรวัลิ่ง เป็น More than a Pretty Face ในใจ สาเหตุเป็นเพราะเธอมีความมุ่งมั่นแรงกล้าที่จะ

ทำตามความฝันของตัวเอง แม้ต้องรับมือกับการ ‘ถูกปฏิเสธ’ มาหลายครั้งหลายคราแต่เธอก็ไม่เคยยอมแพ้ ลูกก็ต้องเลี้ยง งานประจำก็ไม่มี และที่สำคัญคือเป็นซิงเกิล맘 แต่ผลงานเขียนของเธอชุด *แอร์รี่ พอดเดอเร่* เป็นเหมือนเวทมนตร์ที่ทำให้เด็กทั้งโลกได้สนุกไปกับโลกของหนังสือ ทำให้รักการอ่าน ดิฉันคิดว่าการอ่านเป็นการจุดประกายของการเรียนรู้ ถ้าหากไม่มีเจ.เค. ไรวัลิ่ง ดิฉันคงไม่ได้รับการอ่านและคงไม่ได้เป็นอย่างเช่นทุกวันนี้” ■